

B O A R D O F S T U D I E S
NEW SOUTH WALES

2011

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Modern Hebrew Continuers

(Section I — Listening and Responding Part A and Part B)

Transcript

Familiarisation Text

- גילה: סבא, תודה על הארוחה. זה היה נהדר.
- סבא: בבקשה, תני לי את הצלחת.
- גילה: כן, אפשר לקבל את המתכון של העוף שהיה טעים?
- סבא: בוודאי, אני אכתוב אחרי שנגמור במטבח.
- גילה: אין צורך, תעביר לי, בבקשה, את הפלאפון.
- סבא: פלאפון? מה זה? האם זה לא ירטב?
- גילה: סבא זה לא מצחיק, פלאפון זה משהו שיש היום לכולם.
- סבא: גילה, חשוב שתדעי שאני לא כמו כולם.

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

כתבנו בדרום מדווה

שטפון כבד היה אתמול בנחל ערוגות שבנגב. בזמן שקבוצת מטיילים מנוסה היתה שם, למזלם של המטיילים שהם כמעט ולא נפגעו, אבל אי אפשר להגיד כך על האוטובוס שלהם שנסחף עם זרם המים וגרם לנזק רב לשני גשרים בדרך.

המדריך שלא היה מקומי, הזדעזע (היה המום) ממהירות וגובה המים, אפילו במקום שידוע כאזור שטפונות בתקופה זו של השנה.

אדון לוי שגר במקום כבר הרבה שנים, אמר שהוא לא ראה דבר כזה אף פעם.

אחד המטיילים סיפר לכתבנו "לפחות היו לנו מספיק בגדים חמים ואוכל, אחרת הסוף שלנו היה כמו האוטובוס".

Question 2

גילה: אני לא מאמינה. מה שמעתי, האם באמת אתה הולך לתחרות "הכוכב הישראלי" איך אתה בכלל יכול לחשוב על זה, אתה לא יכול לשיר, אין לך בושה.

ירון: אני בהחלט חושב על כך.

גילה: לא, אני מדברת אליך כחברה. במסיבת הסיום כשהיית על הבמה, זו היתה בושה בשבילי ובשביל כולם, עכשיו אתה הולך לעשות את זה לפני כל העם. אין לך בושה?

ירון: אני לא כמוך, גילה, לא איכפת לי מה שאחרים חושבים. חוץ מאשר אולי חבר טוב ההופעה בטלויזיה תביא לי עושר, פרסום, ותעשה אותי מאושר.

גילה: אוך.....

ירון: לידיעתך. אני למדתי בשיעורים פרטיים שירה וריקוד. חיכיתי לרגע הזה שאראה לעולם את הכישרונות שלי שמצאתי. אני שמח שדיברנו על כך את עזרת לי להחליט עכשיו.

Question 3

- דוד: או אמא, כמה משעמם! הלוואי שלא הייתי כאן.
- אמא: דויד, תפסיק להתלונן, אני אמרתי לפני שעזבנו את הבית שאני צריכה לנוח.
- דויד: אמא, אבל אנחנו כאן בטבריה כבר שבוע, וחשבתי שתהיי משועממת שאנחנו לא עושים שום דבר.
- אמא: זה לא נכון, אני שוכבת ליד הבריכה וקוראת ספר נהדר, משהו שאף פעם אין לי זמן לעשות.
- דויד: אמא, תחשבי בהיגיון, ישנן דרכים שונות לנוח.
- אמא: אני מאד נהנית פה, מהשמש ומהשקט במקום.
- דויד: אמא, ישנם הרבה דברים אחרים שאפשר לעשות וליהנות.
- אמא: חשבתי שאתה מבלה נהדר עם החברים החדשים שלך.
- דויד: הם די בסדר, אבל אחרי המסיבה השלישית זה הספיק לי.למה אנחנו לא עושים משהו מחוץ למקום הנופש הזה. שמעתי שברמת הגולן יש הרבה דברים לראות.
- אמא: דויד, זה מספיק. אנחנו נשארים פה שבועיים. אם אתה רוצה לעשות את הדברים שאמרת, דבר עם החברים שלך, מישהו בודאי ישמח להצטרף אליך.
- דויד: אני שאלתי וכל מה שהחברים רוצים זה מסיבות. הייתי נוסע לרמת הגולן אבל זה משעמם לנסוע לבד.

Question 4

שם התוכנית "שחור ולבן".

מראיין: אנחנו שמחים לארח את המרצה ד"ר אדלר, שהייתה ידועה כ"אדלר הרדיקלית" בשנות ה-70.

ד"ר אדלר ספרי לנו קצת על עצמך, ועל הנושא "שוויון בין שחורים ולבנים" שלחמת עבורו.

דר אדלר: בשנות ה-70 עוד הייתי צעירה, מלאת מרץ ובעלת אמונה לרעיון של שוויון בין שחורים ולבנים. חשבתי שד"ר לותר קינג לא היה מספיק רדיקלי בקשר לשחורים. לדעתי, להיות רדיקלי זה להילחם עד הסוף עבור אידיאולוגיה צודקת.

מראיין: אם אני זוכר נכון את היית גם בדרום אפריקה?

דר אדלר: כן, גם בדרום אפריקה נילחמתי קשה נגד מימשל האפרטהייד, והערכת מאד את ד"ר נלסון מנדלה. המצב הגיע לידי כך שלא יכולתי להיכנס לדרום אפריקה בגלל דיעותיי הרדיקליות לשוויון השחורים. עצרו אותי בשדה התעופה, גם אם אמרתי שאנחנו חיים בעולם חופשי, זה לא עזר לי. בטיסה הראשונה החזירו אותי לאמריקה.

מראיין: מה דעתך על הרדיקלים של ימינו?

דר אדלר: לדעתי, העולם היום מאד השתנה. היום זה מסובך יותר. אחרי מה שאנחנו עשינו. אני מקווה שגרמנו לעולם להבין ששחורים ולבנים הם אנשים שווים. אני רוצה להדגיש כאן שהשימוש בטכנולוגיה יכול לתת לאנשים הזדמנות ללמוד ולקרוא יותר על מה שאנחנו השגנו. והדור הבא יוכל להמשיך לעבוד בצורה אחרת.

Question 5

אחר הצהריים טובים.

כולכם מכירים אותי. שמי דן. אני למדתי בבית הספר הזה, וסיימתי רק לפני 3 שנים. היום, אני נשיא ארגון "המתנדבים הצעירים".

מטרת השיחה שלי היא, להסביר לכם מה אנחנו עושים בארגון "המתנדבים הצעירים". אני בטוח שכמה מכם בודאי ירצו לקחת שנת חופשה אחרי סיום בית הספר, וכמה יקחו חופשה אחרי שיסיימו את האונברסיטה.

הארגון שלנו "המתנדבים הצעירים" מארגן צעירים לעבוד בהתנדבות. כדי לעזור לאנשים או מקומות שצריכים אותם. זו מטרה חשובה מאד. לפני שנתיים חזרתי מאחת ממדינות אסיה, שבה בנינו בית ספר. לימדנו והדרכנו ילדים שלא היה להם כלום. אחרי שנה, כשראיתי איך שינינו לאנשים את החיים, אנשים שאף פעם לא פגשתי לא ראיתי ולא הכרתי, זה שינה את החיים שלי לגמרי. כעת אני יודע, כמה אני יכול לתרום למטרה חשובה זו.

אילו שזוכרים אותי, בודאי יתפלאו לראות אותי עובד בעבודה שכזאת. אני הייתי הבן אדם שהצליח בקושי להשיג \$ 2 עבור איזה ארגון צדקה. אני האחרון שהייתי עושה מעשים טובים.

לכן, אני יכול כעת במלוא הפה, לספר ולהגיד שכל אחד יכול לתרום למטרה חשובה זו. אני כולי תקווה שכל אחד מכם יתנדב לארגון "המתנדבים הצעירים".

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 6

בוקר טוב מאזינים יקרים

כאן מדבר בנימין בראון.

אני רוצה לקרוא מכתב שקיבלתי מחבר ששמו רפאל. בו הוא כותב בצער ונדמה לי גם בכעס.

”יש עולם מחוץ לבונדי”

רפאל גר במרכז אוסטרליה. מקום שהיה בעבר מרכז למכרה זהב.

בעיירה יש מוזיאון מקסים, שמתאר את החיים שהיו פה עד לפני כמאה שנה. הוא ממשיך לתאר, היה לנו מרכז יהודי ובית כנסת שהיו פעילים מאד, יש לנו אפילו חלקה יהודית בבית הקברות.

במוזיאון יש גם מנורה מזהב בעלת 7 קנים כפי שמסופר בתורה.

אני יודע שישנה קהילה יהודית גדולה בבונדי. אינני מבין מדוע לא רואים אותם באים לבקר את העיירה שלנו שיש בה כל כך הרבה עבר יהודי.

אני מקווה שתפרסם את המכתב, ושזכה לראות יהודים באים לבקר אותנו בעיירה.

בברכה

רפאל

Question 7

- אברהם: חנה זה אני... אני צריך את העזרה שלך.
- חנה: כעת אין לי זמן.
- אברהם: בסדר... אבל אני צריך לדבר איתך עכשיו, זה דחוף.
- חנה: בסדר, מה אתה רוצה?
- אברהם: זה יום ההולדת ה־18 של בנימין מחר בערב.
- חנה: אני יודעת, אני כבר שבועות חושבת מה ללבוש למסיבת יום ההולדת.
- אברהם: שבועות..... את יודעת שאני צריך לדבר מחר?
- חנה: לא, אבל בתור החבר הטוב שלו יהיה לך הרבה מה להגיד. פעם סיפרת לי שנפגשתם ביום הראשון של כיתה א'.
- אברהם: כן, אני באמת לא רציתי להיות שם אבל הוא עזר לי והכל היה יותר קל בשבילי. הוא היה לפחות 10 ס"מ גבוה ממני.
- חנה: אתה רוצה להקריא לי מה שכתבת?
- אברהם: הייתי קורא, אבל עדיין לא כתבתי.
- חנה: או... איך אתה יכול...?
- אברהם: את יודעת איך אני שונא דברים כאלה.
- חנה: או קיי, תתחיל לספר לאנשים מי אתה, ואיך היכרת את בנימין.
- אברהם: זה קל מאד.
- חנה: ואז אולי תספר משהו על עצמך...
- אברהם: כמו מה?...?
- חנה: אתה יכול להתחיל עם השיחה שלנו כעת.
- אברהם: את צוחקת..... מהשיחה שלנו???

- חנה: בדיוק...
 אברהם: יש לך עוד משהו להציע?
 חנה: בנאום צריך שיהיה גם משהו רציני.
 אברהם: אני מסכים, אני מאד רוצה לעשות את הדבר הנכון. אנחנו מאד שונים אבל אני אעשה כל דבר בשביל בנימין. הוא יעשה כל דבר בשבילי.
 חנה: כמו באותה פעם שבקשת ממנו לברר אם אני אוהבת אותך?
 אברהם: נכון, אבל אני לא אספר את זה.
 חנה: או... אבל אתה צריך...
 אברהם: או קיי
 חנה: אל תשכח להודות לאנשים שבאו. את זה הייתי אומר בהתחלה. אתה צריך להודות להורים שאירגנו מסיבה כל כך יפה.
 אברהם: את זה אנחנו עדיין לא יודעים.
 חנה: אנחנו כן יודעים, לאדון פלדמן יש מערכת מוסיקה טובה ודיסקים נהדרים, וגברת פלדמן בשלנית יוצאת מן הכלל.